

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Line สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ : @occ_th
E-mail : pr@constitutionalcourt.or.th

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความพหุของประชาชนโดยรวม”

ข่าวที่ ๑๒/๒๕๖๖

วันอังคารที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญประชุมปรึกษาคดี จำนวน ๓ เรื่อง ซึ่งเป็นคดีที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจ ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๐ (๒๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓๓/๒๕๖๕)
ศาลจังหวัดปทุมธานีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายกฤษฏี นิลขาว) ในคดีอาญาหมายเลขดำ ที่ อ ๕๙๗/๒๕๖๕ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๐ (๒๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญอภิปรายเพื่อนำไปสู่การวินิจฉัยแล้วเห็นว่า คดีเป็นปัญหาข้อกฎหมาย และมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงยุติการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง กำหนดนัดแถลงด้วยวาจา ปรีक्षाหรือ และลงมติในวันพุธที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๖)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๔ คน ยื่นคำร้องต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร (ผู้ร้อง) ว่า นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (ผู้ถูกร้อง) ยังคงเป็นหุ้นส่วนและยังคงเป็นผู้ถือหุ้น และเจ้าของที่แท้จริงของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ซึ่งทำให้ผู้ถูกร้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วน เป็นการกระทำอันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๗ ประกอบพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ (๑) เป็นเหตุให้ ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) หรือไม่ ผู้ร้องส่งคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้วมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย และสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ ขอให้เพิกถอนคำสั่ง ให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรี

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณียังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอันเป็นเหตุให้เปลี่ยนแปลง คำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เดิม จึงให้ยกคำร้องดังกล่าว และแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบ

(๓) นายธีระ เจียบุญหยุก หัวหน้าพรรคคนงานไทย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย คำร้องคัดค้านประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ให้พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๑ วรรคสาม (เรื่องพิจารณาที่ ๑๓/๒๕๖๖)

นายธีระ เจียบุญหยุก หัวหน้าพรรคคนงานไทย (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า การที่ประธานกรรมการ การเลือกตั้ง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และนายทะเบียนพรรคการเมือง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ออกประกาศคณะกรรมการ การเลือกตั้ง เรื่อง พรรคคนงานไทยสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เนื่องจากพรรคคนงานไทยไม่สามารถดำเนินการเพิ่มจำนวนสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนภายในสี่ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียน เป็นเหตุให้พรรคคนงานไทยสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (๑) ผู้ร้องเห็นว่า พรรคคนงานไทยจะสิ้นสภาพความเป็น พรรคการเมืองต่อเมื่อภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนพรรคการเมือง มีจำนวนสมาชิกไม่ถึงหนึ่งหมื่นคน ติดต่อกันเก้าสิบวันนับแต่วันครบกำหนดสี่ปีนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง (๒) ดังนั้น ประกาศของคณะกรรมการ การเลือกตั้ง เรื่อง พรรคคนงานไทยสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๑ ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๕

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริง เป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง พรรคคนงานไทยสิ้นสภาพความเป็น พรรคการเมือง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เนื่องจากเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (๑) พรรคคนงานไทยไม่สามารถ ดำเนินการเพิ่มจำนวนสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนภายในสี่ปีนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียน เป็นเหตุให้พรรคคนงานไทยสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองตามมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องทั้งสองตามที่กฎหมายว่าด้วยพรรคการเมืองกำหนด ซึ่งเป็นคนละเหตุกับที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างว่าพรรคคนงานไทยจะสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองต่อเมื่อมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงหนึ่งหมื่นคน

ติดต่อกันเกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดสี่ปีนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียน อันเป็นการกล่าวอ้างเหตุ ตามมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งเป็นกรณีที่พรรคการเมืองเคยมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนแล้ว ต่อมาจำนวนสมาชิกลดลงเหลือไม่ถึงหนึ่งหมื่นคนติดต่อกันเกินเก้าสิบวัน ดังนั้น กรณีตามคำร้องยังไม่ปรากฏ มูลกรณีที่มีการกระทำใดของผู้ถูกร้องที่จะเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๕ แต่หากเป็นกรณีการแสดงความเห็นในลักษณะขบวนการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีที่มีได้ กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาบคาย เสียดสี หรืออาชวาทมาดร้าย เป็นความพิดฐานละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๙ และอาจเป็นความพิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕